

Narcisa VEKIĆ

Sumnjam da se često na lutkarskim festivalima i smotrama događa da 14 nagrada međusobno podijele samo tri predstave. Još je manje vjerojatno da natpolovična većina (čak 11 od 13) nagrada završi - moglo bi se reći - u rukama samo jedne osobe: Tamare Kučinović. Ona je - bilo kao redateljica, autorica teksta, (su)potpisnica dramatizacije, dramaturginja, oblikovateljica svjetla, ili mentorica (studentima u predstavi *Pleti mi, dušo, sevdah*, koja je bila izvan konkurencije) - pohađala ovogodišnji, 27. SLUK (Susret lutkara i lutkarskih kazališta Hrvatske), u subotu djelom nagrada okončan u Osijeku. Istina, svaka je predstava autorski čin, pa tako iza svake nagrade i uspjeha stoji suigra, predan i dugotrajan rad, uvažavanje, podrška, a onda sve to vodi uspjehu.

Zajedništvo ansambla

Onima koji su pogledali svih 13 predstava u konkurenciji za nagrade, vjerojatno je već u četvrtak navečer sve bilo jasno, jer su *Zamrznute pjesme* predstava koja odskaka po mnogim parametrima, a odmah im za vratom pušu i *Dindim* i *Mali rakun*. Prepoznao je to i stručni ocjenjivački sud (Teodora Vigato, Nina Mitrović, Jasmina Pacek, Maja Lučić Vuković i Davor Bobić). Tako u Gradsko kazališta lutaka Rijeka za *Zamrznute pjesme* putuju nagrade: za najbolje oblikovanje rasvjete koja je pripala Deniju Šesniću, za najbolju kreaciju lutaka te za najbolju kostimografiju lutaka Aleni Pavlović, za najbolju glumu-animaciju Tilenu Kožamelju i pomoćnim animatorima Davidu Petroviću, Damiru Orliću, i Andreji Špindel za ulogu dječaka Kostje, za najbolju glumu-animaciju i Petri Šarac i pomoćnoj animatorici Andreji Špindel za ulogu djevojčice Katje, za najbolju režiju Tamari Kučinović i za najbolju predstavu u cjelini.

"Predstava odiše zajedništvom ansambla i autorskog tima koji nas vode kroz hladne predjele iz kojih izvire toplina ljudskog srca. Zamrznute pjesme ne bježe od teških tema i hrabro nas podsjećaju da se ljepota bivanja čovjekom skriva u najobičnijim životnim trenucima", obrazložio je žiri svoju većinom glasova donesenu odluku da su *Zamrznute pjesme* i najbolja predstava u cjelini. Čudi li to kad znamo da je ova predstava osvojile i četiri nagrade na 21. susretu profesionalnih kazališta za djecu i mlade Hrvatskog centra ASSITEJ održanom u listopadu u Čakovcu: za najbolju predstavu u cjelini, najbolju scenografiju i lutke te najbolje oblikovanje svjetla, a nagrađen je i ansambl predstave za glumačko ostvarenje.

"Animabilne lutke odlikuje realističnost ljudskih oblika i gracioznost pokreta. Naoko minimalističkim elementima dočarani su karakteri i sudnosni likova u svojoj njihovoj emociji", žiri u slučaju Alene Pavlović nije dvojio.

Dok ju gledate očima, u grudima ju doslovce fizički osjećate,

DODJELOM NAGRADA ZAVRŠIO 27. SLUK

Čak 11 od 14 nagrada dvjema predstavama Tamare Kučinović

Osam nagrada ide riječkim "Zamrznutim pjesmama", po tri GLLUGL-ovu "Dindimu, o nježnosti" i splitskom "Malom rakunu"

Zamrznute priče

NAGRADE "DINDIMU" ZA TEKST I GLAZBU

Nagrada za najbolji tekst većinom je glasova žirija dodijeljena Tamari Kučinović i ansamblu predstave *Dindim, o nježnosti* Umjetničke organizacije Gllugl Varaždin:

"Istinita priča o jednom neobičnom prijateljstvu u svoj centar stavlja univerzalne vrijednosti i ono iskonski ljudsko. Ovak nas dramski tekst vraća emociji i kontaktu što je uvijek itekako bitno, a danas i prečesto zaboravljeno." Nagrađeni su i za glazbu koja "se odlikuje visokom tonskom produkcijom koju prate jednako visoki estetski standardi suvremenosti. U bogatoj konkurenciji istaknuo se minimalistički pristup koji osvaja svojom nenametljivošću", obrazlaže žiri.

TRI RAVNOPRAVNE ZA GLUMU-ANIMACIJU

1. Prirodna dječja naivnost rakuna Mrvice znatizeljno kroči šumom. U animaciji hrabra i glumački razigrana Petra Kovačić hrabro uspostavlja odnos sa životinjama na sceni čime osvaja srca onih najmanjih u publici. 2. Punokravan karakter usamljenog čovjeka oplemenjen je sitnim staračkim osobitostima. Nikša Eldan gradi lik Joaoa s velikim poštovanjem i preciznošću ne približivši se ni u jednom trenutku karikaturi. 3. Usklađenost riječi i pokreta dječaka, koji ne odustaje, timski je rad utemeljen na ujedinjenoj suigri. Suptilnost kojom Tilenu Kožamelju vodi svoje kolege kroz predstavu kreira dojam zavodljive lakoće glume i animacije.

ZELJKO SEPIĆ

Tamara Kučinović

ispunjava fizički. Usudila bih se reći da mi se to u teatru do sada nije dogodilo. Nakon što ju odgledate, imate osjećaj da je sve s mjerom, da se nema što ni dodati ni oduzeti, da vas je predstava ganula svojom ljepotom u svim oblicima. I da, poteku vam suze. Od silne ljepote i spoznaje da tu oko vas rastu (u smislu da postaju sve veći i veći) i stvaraju ovakvi kazališni magovi skrivene u krhkom tijelu jedne 35-godišnje Zagrepčanke, koja je u svijet kazališta čvrsto zakoračila upravo u Osijeku.

"Režija objedinjuje autorske kreacije svih suradnika ne gubeći ni u jednom trenu nit vodilju duboko humane ideje priče. Predstavom dominiraju predan rad s glumcima te besprijeborna animacija koji pokazuju da je redateljica itekako svjesna da je svaka dobra predstava utemeljena na živoj energiji na sceni", piše žiri 27. SLUK-a.

Divljenja vrijedni

Vratimo se SLUK-u i nagradama, od kojih je i ona za najbolji tekst u rukama Tamare Kučinović (inače docentice na Akademiji za umjetnost i kulturu, koja je diplomski studij na Sanktpe-terburškoj državnoj akademiji kazališne umjetnosti - smjer lutkarska režija - završila s prosječnom ocjenom 4,8) i ansambla (Nikša Eldan, Goran Guksić i Sara Ipša) za predstavu *Dindim, o nježnosti* Umjetničke organizacije Gllugl Varaždin. Njima pripadaju još dvije nagrade: za najbolju glazbu (zasluga Marka Lucijana Hrašćanca) te za najbolju glumu-animaciju (Nikša Eldan za ulogu Joaoa).

Neposredna je to i topla priča, koja plijeni ne samo likovnošću i pričom (za koju je i nagrađena) nego i glumačkom izvrsnošću (razvidna je već ovogodišnja uigranost, jer je premijera bila u travnju 2017.), emocijom koju postižu i kod onih najmanjih, ali i kod odraslih gledatelja. Ima *Dindim* neku umjetničku, glumačku snagu koja se rijetko viđa. Lijepa je u svojoj neposrednosti, jednostavnosti, makar i na trenutke predvidljiva predstava (jasno je svima da će se među pingvinom i starcem razviti povezanost). No koješta je oko nas banalno, pa nije ni promil toliko iskreno ni lijepo, ni divljenja vrijedno. I tako emocionalno uglavnom netaknute kazališnim činom, ovakav amalgam strpljenja i podrške nas dirne (smiley) Nagrada za najbolju scenografiju odlazi u Split Gradskom kazalištu lutaka, i to Aleksandri Kovalskoj za predstavu *Mali rakun*, kao i nagrada za najbolju glumu-animaciju Petri Kovačić za ulogu rakuna Mrvice i nagrada za ukupnu likovnost predstave "Branko Stojaković", jer "bajkovito koreografirana scenografija, dinamično svjetlo te usklađene projekcije i do detalja scenografski razrađeni kostimi kreiraju jedinstven svijet koji oduševljava kako djecu tako i odrasle."

Važnu riječ ima i dječji prosudbeni odbor u kojemu su ove godine bili i sve predstave tijekom četiri dana SLUK-a pozorno gledali i objektivno sudili: Ana Lučenčić, Veronika Šuster, Franka Smoje, Andrej Papić i Bartol Čačić. I oni su odlučili da je najbolja predstava *Zamrznute priče*. ■